

რედაქცია

კალენის პროსპექტზე თბ. თბ. მუხრანის სსს. ლეპო კლუბის ქვემოთ.

ხელის-მოწერა

იღვება ტულაში „დროების“ რედაქციაში, ქუთაისში, ვილიამს წიგნის-მარაზაში, ვარკეთილში, მცხეთაში, ერევანში, ვ. თფილის, ვ. რედაქციუ „Д р о б а“.

„დროების“ ფასი:

მთელი წელიწადი... 9 მან. წამის თვის... 3 მან. კვირის თვის... 5 მან. ერთი თვის... 1 მან.

დროება

გამოდის ყოველ-ღამე ორშაბათს ბარდა

ფასი განსხვავებისა

ღამის ასობით, ასობე ერთი კაპეიკი, ასობითაც... ღამის ასობით, ასობე ერთი კაპეიკი, ასობითაც...

ცალკეონი „დროების“ დამსახური.

ახუნების რიცხვი.

არწრუნის თეატრი.

ღამე, 23 თებერვალი

ბ ე ნ ე ტ ი ს ი

ნ. მ. გაბუნიასი

ქართული დრამატული დასისაგან წარმოდგენილი იქნება

I

გაგანკალი

კომედია 3 მოქ. თხზ. ი. შავჭავჭავაძისა.

II

ღეღა და შვილი

ეპიზოდი 1 სურათად ლექსად, თხზ. ი. შავჭავჭავაძისა.

III

მესამე მოქმედ. ა. ცაგარლის დრამად

ვათიკო

IV

ლივერთისმედი

სხვათა შორის ქართული და იმერული სიმღერები ხორათი.

დასაწყისი 7 1/2 საათზე.

მათის იმპერატორების უდიდეს ბუფესობის დაგვირგვინების გამო, ამა თებერვლის 25 დღეს იქმნება გახსნილი ბანსაპოთრამბითი თამადაზ-ნაშრობის ტვილისის გუბერნიის შიკრამბილება.

პრისათვის ტფილისის გუბერნიის კეთილმოზობით წინამძღოელი აცნობებს თავდაზნაურობას ტფილისის გუბერნიისას და უმორჩილესად

„დროების“ ფელტონი, 23 თებერვალი.

ჩივილი.

— ნეტავ რას ნადგობ, გუგუნა? რადა ხარ ზირ-მოქუშული? განა კარგი გაქვს, დგთის მადლით, გსურს განა სხვა სამკაული?..

— ეჰ, მძვე ტიმოთე, არ იცი ჩემი გულისა დარღები, და რომ იცნადე, მობასა, მრედაც შეგებრადები... მეტი მე არაა გამანდა ერთი უღელი ხარისა, მკვებავი მრთელ ჯაღასისა... მტარი სისხრებით კვდებოდა, უნისა ხვანს რომ დავიწყობდი... ხომ გახსოვს, კაცო, ნიკონა, მისე ფასს შენ განა იტყობდი?!

— ჰე, მერე რა დაქმართა? — რამიკვებს, მძაო, მომიკვებს... ადარ მეავს ჩემი ნიკონა, შიგ შუბლში ტყვიას მიაკრებს... ჩვენს ნაბატონებს სქვადებს!

სთხოვს, რათა მობრძანდენ შეკრები-ლებაში, რომელიც იქმნება გახსნილი იმ სახლებში, სადაც თითონა სდგას ამა თებერვლის 25 დღესა, 10 საათ-ზედ ღილით. (3—2)

ტელეგრაფი

(ანტილოპო ტელეგრაფის სააგენტოს...)

სამხედვარ-გარეთიდან

22 თებერვალს

ლონდონი. ინდოეთში დიდი ადგილ-გებაა ხალხისა. ეს ადგილები მთავრ-ნებს კაცს უკანასკნელი არეულობის წინა ხანებს. ადგილების მიწევისა გიცე-კარალის განკარგულება სის-ლის სამსახურელების შესახებ, რომ-ლითაც სოფლის მოხელეებს ნება ემ-ლევათ მიიღონ მონაწილეობა სსს-მართლებში, რადესაც რომელიმე ევროპელების საქმე ირჩება. კალკუტა-ში იყო დიდი მიტინგი (კრება).

რუმი. მინისტრთ დეპრტამენტი და მანჩინი ინახუდეს კვირისაღში აგსტ-რიის ელჩი და სთხოვეს მას გადას-ცეს აგსტრიის დესპანს გაცივანში მძარ-თებლობის მწუხარება ნასრულ ყუმ-ბარის გამო.

ბერლინი. იმპერატორის წერილში მოხსენებულა, იმედი არისა, რომ გერმანიის მთავრობა მოთავსდება რა-მის ზანთან, გერმანიაში კათოლიკე სამღვდელელების დანიშნვის თაობა-სკდა.

სათბობი თურმე ჩასკლდა... დობე ნეტავი მანდა იმ ოსურ ადგილს ქქონდა?... — კაცო, შენც ერთი მოგცლია!.. მერე რას დარდაბ მითხარი? სხვა დრო მოვიდა, მოხბილო, ხომ ბატონ-ყობა არ არი?... ერთი ფურცელი ქაღალდი და არაა გრძელი, მაგარი, შენი დარღების წამალი აბა, თუ მკითხავ, ეგ არი!! ჩვენს მწერალს—ის ხომ კარვად სწერს— შენ არაა დაწერილი და შენს მსუქანსა სქვადებს ცსვირიდგან მძარი ადინე!!

— ეჰ, სამართალი სად არის?... ის ჩვენთვის არ გაჩენიდა... არხიდან რა გამოსულა ათასი რომ დაწერიდა? ტყუილად მადლსავით მათრევენ, ფესები დამისივდობა, მუშა-კაცს დრო დამეკარგვის და ფულიც დამეხარვება... დროსა და ფულს ვინ სხივს, რომ სამართალი გასჭრიდეს!!

ღლიური

მუშინ, ნაშულამევის 1 საათ. იარ-მუკაში ერთი ყასბის ღუქანი გაუტე-ხია ორ ავაზაკს და შესულან შიგ. ამათ წამოსწრებით დესიატსკი, რო-მელსაც მიუცია წინადადება ეხლავ გამოვიდენ ღუქნიდან, თორემ დაატ-ყვევებს მათ. ავაზაკებს მიუგიათ დე-სიატსკისთვის, წადი, თუ თავი არ მოგძულდება, მოგვმორდი, თორემ... და თან ყასბის დანითაც წაუწვიათ. მაგრამ დესიატსკს საჩქაროდ უელია ხელი რევოლვერისათვის და ერთი ამთვანი იქვე მოუტკლავს. მოკლულს ერთი ტყვია მხარში და მეორე მარც-ხენა ძუძუში აქვს. მს საეიდ-მყოფო-ში წაასვენეს და მეორე კი დაატყვე-ვეს.

ჩვენ მივიღეთ პატივცემულის ვინმე მესხისაგან (შვარამაძე) შემდეგი შე-ნიშვნა:

„ჩ როგორც შევიტყეთ, გავლილ კვირას გარდაცვლილა ახალციხეში მრავალ-მოღვაწე მამა დეკანოზი ბ. ზამრეკელი, რომელიც თავის ღრმა მოხუცებულებადმე კეთილად ჰმწყსი-და თვისდამი დავედრებულს მართლ-მადიდებელს ერსა სოფლით ქალა-ქადის, იცავდა და იფარავდა ყოველ-თა მამა-შვილურის სიტკობებითა, თა-ვის შეძლების-და-გვარად. აი, რას იწე-რებიან ახალ-ციხიდან ჩვენი ქართვე-ლი მართლ-მადიდებელი: „ჩვენ ღიდალ დაგვადონა ჩვენი მამა დეკანოზის ბ. ზამრეკელის გარდაცვა-“

ჩაჭვიდა თავი გუგუნამ, მეგობრის სიტყვებს არ ისმენს, მას დაუნისლა თვალები მომდგანმა ცრემლთა ნაკადმა, ბოლას გამსდარი დაწკები დენამ მისმა დანამა... კიკვი, 1882 წ. დი. გრძელი.

ბედ-შავი.

(მოთხრობა)

187... აღარ მახსოვს მერამდენე წელს, ერთს გაზეთში თქვენ შეგვი-ლოთ წაგვიტხათ:

...„ამა და ამ ქუჩაზედ პოლიციამ იბოვა გარდაცვალებული მოხუცი დე-დაკაცის გვამი, რომელიც სიცივეს გაეყინა“...

მკითხველები ათვალეობდენ „ღლი-ურს“ ეძებდენ რამე გასართობს, სა-ინტერესოს, სხვათა შორის კითხუ-ლობდენ ზემო მოყვანილს ამბებსაც და ერთს-კიარ მოუვიდოდა აზრად და-ფიქრებულოყო, ვინ იყო ეს საცოდავი, რომელიც საქართველოში, შედარე-

ლებამ. ღილით წერილამდის სამგლო-ველოში ეხსენდართ, გულ-განბასრულ და თვალ-ცრემლიან, ერთ მღვდელ-ღიაკენებამდის“....

„ზანსვენებული დეკანოზი მამა ბ. ზამრეკელის გვამი გამოვასვენეთ თვი-სის შესაბამის პატივით, ღილი ცერე-მონია გადვიხადეთ თანა-დასწრებით თვისი მწუხარის და მომტირალის შვი-ლებისა და დავასაფლავეთ წმ. მარი-ნის ეკლესიაში. საუკუნოდ იყოს ხსე-ნება მისი!“

მცხეთის ღიდათ-მონასტერი, რომელიც უკანასკნელი მდგომარეობამ-დის იყო მიღწეული შეუყვებლობი-სა გამო, ეხლა, როგორც შევიტყეთ, განახლებული იქნება საეკლესიო ხარჯით. ამ საგნისათვის საჭირო სმე-ტა 7,003 მანეთი და 75 კაპეიკი სი-ნოლის კანტორას უკვე დაუბტკიცებია და მოკლეს ხანში მუშაობასაც დაიწ-ყებენ.

ღიდალ სასიამოვნო არის, რომ ეს არხეოლოგიური და არხიტექტურული ძეგლი, რომელიც თვით მცხეთის ღიდა სობორზედაც უფრო შესანიშ-ნავია, გადურჩება დანგრევას და გა-ვალაღებას. მხოლოდ სასურველია, რომ, რამდენათაც შესაძლებელი იქ-ნება, ძველი ისტორიული სახე არ წაერთვას მას, ისე განახლდეს, რო-გორც ყოფილა.

აბაშის რკინის გზის სტანციის უფ-როსზედ სამღურავს ვგწერენ, რომ,

ბით ბევრით უფრო თბილს ვიდრე ჩრდილოეთის მხარე, ქვეყანაში, ჩვენს დედა ქალაქში ასე უბატრონოდ რო-გორ გამქარალიყო ეს საცოდავი?

წაიკითხამდენ მხოლოდ დროს გა-სატარებლად, ერთი ამბიდან გადავი-ლოდენ მეორეზედ, უფრო გულ-კე-თილები ერთს თუ ამოიოხრებდენ და იტყოდენ: „საწყალი“! და ამითი გათავდებოდა!.. შევლანი ისევ თავის ჩვეულებრივ ცხოვრებას გამოვიდენ-ბოდენ და ერთს წამს შემდეგ საცო-დავის გარდაცვალება თავშიაც აღარა-ვის მოუვიდოდა... „

ჭერ ბატონ-ყობის გადავარდნაზედ სიტყვა არ გაჭაჭანებულიყო, როდეს-საც თავადმა ივანე მახარაძემ, შეძლე-ბულმა მებატონემ შეერთო ცოლი, რომელსაც მზითვის გოგათ მოჰყვა ყაწვილი და ლამაზი მარო, შემდეგ-ში მარდისახარად გადაქცეული, რად-განაც ის შეიქმნა გამზღელი და გამზ-დელს-კი უჭველად ან მარდისხარ, ან მისახარ უნდა რქმეოდა. ასეთი ჩვეუ-ლება გახლდათ.

თუ არა მდიდარ და წარჩინებულ პირთ, უბრალო მამაკედეთ იმასთან საქმე ვერ დაუჭერია; მისაღები ან გასაგზავნი საქონელი თუ ვაქვს, რამდენიმე ღლე გავწავლებს, თავის დროზე არაფერს არ შეგისრულებსო.

* *

მართლდომი გვეწერენ, რომ ზოგიერთს აქაურს სოფლებში, მაგ. სოფ. შინდისში, სხვა-და-სხვა ავად-მყოფობა, განსაკუთრებით სახადი, არის გავრცელებულიო, ასე რომ ამ იანვარში და თებერვალში თარმეტი კაცი შეიქნა მარტო ამ ერთს სოფელში ამ სენის მსხვერპლიო; მაგრამ არც მახარის ექიმო და არც სოფლის მამასახლისებო ამ საგანს არავითარ ყურადღებას არ აქცევენო. ჩვენი კორრესპონდენტი ითხოვს, ამ თავითვე, სანამ ეს სენი ჯერ კიდევ ძალიან არ გავრცელებულა, აღმინისტრაციამ მიაქციოს ამას ყურადღება, ექიმო გაგზავნონ სოფელში და ჯეროვანი დარიგება და წამალი მისცენ ხალხს; თორემ როცა სხვა სოფლებსაც მოედება, მერე გვიანდა იქნება დახმარებაო.

* *

ამბობენ, შორიდგან ჩამოსულა რამდენიმე ქალი, რომელთაც ქართულ დასში შესვლა სურთო. სამწუხაროდ, იმათ დაიგვიანეს, რადგანაც ამ დღეებში სეზონი თავდება და დადგება დიდი მარხვა, როდესაც წარმოდგენები აღკრძალულია. ღმერთმა ქნას, რომ ამათში მინც ვინმე გამოდგეს რიგიან ღრამატიულ მოთამაშედ, რადგანაც აქამდისინ ჯერ კიდევ არა ჰყავს ჩვენს სცენას ამ გვარი მოთამაშე ქალი.

* *

ღღეს ოთხშაბათს, არის დანიშნული ნ. ბაბუნიას ბენეფისი, რომელსაც ამ დღისთვის ისეთი პიესები აურ-

ჩევია, რომელშიაც ის ჩინებულად და ხელოვნურად თამაშობს.

იქედია, ეს ნიჭიერი მოთამაშე საკმაო ხალხს მიიზიდავს ამ წარმოდგენაზედ.

* *

ამ ქამად ტფილისში იმყოფება ერთი ამერიკელი ვაჭარი, რომელსაც მოუტანია ყალბი ბრილიანტები და სხვა ძვირფასი თვლების მგზავნი თვლები, რომელიც ისე ხელოვნურად არის გაკეთებული, რომ კაცი ძნელად გამოარჩევს ნამდვილისგან. მათერთხილებთ მყიდველებს, რომელთაც შეცდომა შეუძლიანთ და ამასთანავე ფურჩვეთ ჩვენს ღრამატიულ საზოგადოების მმართველებს იყიდონ ეს ნივთები ისტორიული ტანისამოსის მოსართავად და სამკაულებად. შასი ძალიან იათია.

* *

ამ წინაზედ დღეებში გვაცნობა მართებლობის განკარგულება სპილენძის ფულის გადანაწილებასა და ახალი გვარის ფულის მოჭრისა. სულ 51 300 ფუთამდე შავი ფული მოგროვებულა საგუბერნიო და თუ სამაზრო ხაზინებში ამ განკარგულებით.

* *

შვეიცარიის ყველის წარმოებას ჩვენ ქვეყანაში მიუქცევია მთავრობის ყურადღება და ბ. ბარშს, რომელიც თავობს ამ წარმოებას ჩვენში, მიუღია ამ დღეებში წინადადება სახელმწიფო ქონებათა სამინისტროსაგან, წავიდეს შვეიცარიაში, ალაგობრივ შეისწავლოს ბეჯითად ყველის წარმოების საქმე და ჩვენს ქვეყანაშიაც აწარმოვოს ეს საქმე. საექვეაო, იწერება ერთი რუსული ვაჭეთი, მოახერხებს თუ არა ბ. ბარში ზედ-მიწვევით შესწავლას ამ საქმისაო, რადგან შვეიცარია გრძნობს, თუ რა მეტოქედ სჩნდება

მისთვის ყველის წარმოებაში ძველსაო. ძველსაის ყველის წარმოებას მომავალში დიდი წარმატების ნიშანი აძვესო, და ცხლაც, საქონლის გაუმრავლებლად, შეუძლია გაასაღოს თავისი ყველი მთელის მეროპის ბაზრებში.

* *

ჩვენ შევიტყუეთ, რომ ტფილისში ბალაგინის პროსპექტის ცხენის რკინის გზაზედ ივლის ექვსი მატარებელი და ეს სრულიად საკმარისი იქნება, რომ დააკმაყოფილოს მახედ მოსიარულენი.

* *

მთარულის ვაჭეთის „ზია და ძველკასიეს“ რედაქტორის ძამ ბ. ჯელომძენდი-შენსი-ზადემ გამოსცა თათრულსავე ენაზედ ყოველ-თვიური ჟურნალი—„მეშკულ“.

ჩვენ გულისთადის სიხარულით მივგვებებით ამ ახალს გამოცემას და ვისურვებთ მის კეთილს წარმატებას, რადგანაც დაწმუნებულნი ვართ, რომ ამ დროში ჩვენს ძველსაის ისე არა ეჭირვება-რა, როგორც ლიტერატურის გავრცელება და მასთან ისეთი ლიტერატურისა, რომელიც განიხილავს შინაურს ცხოვრებას და საჭიროებას.

* *

ამ დღეებში ძალაქის ჩივას ჰქონდა სხდომა ცხენის რკინის გზის შესახებ, რომელიც ამ ცოტას ხანში გაიხსნება.

ხმოსანი ბ. მამამშოვი ხედავს უეჭველ საჭიროებად, რომ ეგონებში იყვეს გამართული მეორე კლასიც, რათა ერთმანეთს მოშორებული იყოსო ფაქიზი საზოგადოება უფაქიზოს(!).

ხმოს. ბ. ალიხანოვა ამაზედ უბასუხა, რომ ეგ არამც თუ მოუხერხებელია, არამედ მეტის-მეტე უსამართ-

გუგუნი გაჰქონდა. ბატონს ნებებრობა უყვარდა, ხანდისხან ოცნებაშიაც ჩივარდებოდა და ლექსებსაც სწერდა ხოლმე. ის არა ერთხელ ჩიბუხით ხელში მთელ საათებს ატარებდა უსართლოდ, ბუხრის წინ, საიდგანაც ტყრშიალი გამოისმობდა ფიჭვის შეშისა.

ამ საღამოს სწორედ ამ გვარს მღგომარეობაში იყო ივანე, როდესაც მარდისახარმა მოართვა ჩაი, მოუდგა გვერთიდ პატარა რგვალი სტალი და ის იყო უნდა გაბრუნებულიყო, როდესაც ივანემ მიიხედა იმისკენ და პირველად შეამცნია გოგოს შავი მშვენიერი კაკალა თვალები, დაწმენდილი, ლაზათიანი და ნაზა პირისახე და შავი თმები, რომელიც ხშირს ნიწნავებდა ეყარა მხრებზედ.

მთაში სანთელი არ იყო და გაჩაღებული ცეცხლის შუქი გოგოს პირისახეზედ ეფინებოდა, რომელსაც თითქოს უფრო აშვენებდა და აბრწყინებდა რაღაცა მიმზიდვის შუქით.

— ბიჭოს! უკრძნობლად წამოიძახა ივანემ, რომელსაც მსწრაფლად თვალები გაუბრწყინდა, პირისახე გაულიდა და ქვენა ტუჩი ჩამოუყარდა.

ლობაც იქნებოა რომ ჩობა და სერო-თუკი განჩეულენ.

სამწუხაროა მხოლოდ ჩივირ-მხრის კაცის მოქმედება, რომელიც ყოველის ღონის-ძიებით ცდილობენ, რომ ყველა, რაც-კი ჩვენ გვეკუთვნის, დამცირონ და სხვისა აამაღლონ; იმისი არ იყოს, რომ ერთხელ, ვისაც წაღები არ ეცვა ალექსანდროვის ბაღზედ აღარ ატარებდენ, როდესაც-კი ეს ბაღიც, ცხენის რკინის გზებზე და ის გადაჭიმულ-შემკობილი სახლებიც, რომელშიაც სხვა-და-სხვა ბატონები განისვენებენ, ქალამნიანების და ხიხიანების ოფლით კეთდება. „პატრონს აღარც თხის კულია“, ამაზედ უთქვამს გონიერულს ანდაზას.

* *

წარსულ კვირას ქართულმა ღრამატიულმა დასმა წარმოადგინა შექსპირის პიესა, „ჩამდევნი“, რომელმაც „ლირზედ“ უკედ ჩაიარა:

მოთამაშეთ როლები უკედ იცოდენ და, სხვათა შორის, ალბად იმიტომ რომ ეს პიესა პროზად იყო გადმოთარგმნილი.

მხოლოდ არ შეგვიძლიან არა ესთქვათ, რომ მეტად თავი მოგაძულა ამ გამუდმებულმა ბენეფისებმა. ბაგონილა თვეში რვა ბენეფისი! ამას გარდა, არა კმარა აქტიორების ბენეფისა, რომ კიდევ მოსამსახურის ბენეფისებიც არ გამართონ? საზოგადოება ნატრობს, რომ ასცდეს მაშინსიტების, შვეიცარების და მელამპეების ბენეფისები...

„ჰამლეტის მთარგმნელის ბ. ა. შურცელაძეს მიართვის შექსპირის სრული

ზოგამ აიღო თავი, სწრაფად შეხედა ბატონს, მაგრამ მაშინვე დაუშვა თვალები და გამობრუნდა.

— მარდისახარ! დაყენა ბატონმა. — რა გნებაეს? წყნარად უპასუხა გოგომ.

— რა მინდოდა მეთქვა?.. ჩათქვი-და მებატონე, მებატონე რადგანაც ისე სწრაფად ველარა მოგხერხებინა-რა და გოგოს გაჩერება-კა უნდოდა.

ზოგო იღვა თავ ჩაღუნული და წითლდებოდა, რადგანაც ჰგრძნობდა, რომ ბატონი პირველად უყურებდა ისე გაშტერებთ და გატაცებით, რომ ის თითქოს სქამდა თვალებით. ზოგო ისე გაბრუნდა რადგანაც ივანე არაფერს ეუბნებოდა.

— მოცა, სად მიხვალ? მიაშველა სიტყვა ბატონმა.

ზოგო შეზღვა და ბატონმა დაუმატა უფრო ტკბილად, და ხმის კანკალით:

— სად მივშურები?.. მოლა ჩიბუხი გამიკეთე. მუმცა ის ყოველთვის თითონ იკეთებდა ჩიბუხს.

ზოგო მოვიდა, ჩამოართვა ჩიბუხი, წამოყარა ფერფლი და დაუწყო კეთება. ბატონი წამოდგა დაადგა თავს და ისე ახლო თავ მიტანილი დაუწყო

მარდისახარ იყო ბევრით ლამაზი თავის ქალბატონზედ, ბევრით ჰკვიანნი, თუმცა-კი არ იყო განსვეტაკებული არც ბრწყინებლების შუქით და არც გვარის შეილობით.

ივანე იყო მიმავალი თაობის კაცი, რომელიც ადგა ჩვეულებრივს გაკვებოლს ბილაკს, უსწავლოელი სამხედრო სამსახურის კაცი, გახლდათ, ჩინი და პატივი მოზლიდა გულადობისთვის და გასაოცარის ბრძოლისთვის შამილის ომში.

როგორც მომეტებული წილი იმ დროს ქართველებისა ის იყო მხიარული, უზრუნველი, მოქიფე და პურადი. ივანე ცოდვად არა სთვლიდა ცოლის ღალატსაც, რადგანაც რამდენადაც მეტს ვარდს მოჰკრეფდა თავის ცხოვრებაში იმდენად თავ-მოსაწონი უნდა ყოფილიყო: მაშ რის სამხედრო სამსახურის კაცი იქნებოდა, თუ ასე არ მოქცეულიყო?

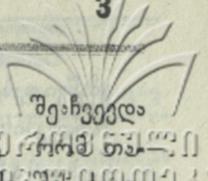
ივანეს ცოლი მლისაბედ უფრო მახინჯი ვიდრე ლამაზი, გაყვიციანებული და ცოტათი ტუტუცი, საკმაოდ განებივრებული და ხასიათ გაუფუჭებული, ყველასთვის თავ-მოსაბეზრებელი იყო. იმისმა დაქინებულმა ხასიათმა,

სიკვრებზე, ატენილმა და ახირებულმა ხასიათმა ჩქარა ააცრუებინა გული ქმარს, რომელსაც მლისაბედ თავად-განვე არა ჰყვარებია და თუ შეერთო ამისი მიზენი გახლდათ ის, რომ დაბინავენის დრო მოუვიდა; კეთილის მყოფებმა ნათესაობამ ურჩია მლისაბედის შერთვა, რადგანაც ეს ქალი კარგი გვარისა იყო, კარგის ნათესაობისა, დამოკიდებულებისა, ყმითა და მამულით გამართული.

ივანემაც მოიპოვა რომ ზარალში არ იქნებოდა, მლისაბედის ნათესაობა შეეწყოდენ ცხოვრებაში და შეერთო.

ამ გვარად მახარადის ცხოვრება მიდიოდა ჩვეულებრივი წესით. სახლობაში სიამოვნებას მოკლებული ისინი ან გარეთ ეძებდენ გართობას და დროს-გატარებდნ, ან სტუმრების დაპატივებით ცდილობდენ თავიდგან აცილებინათ შფოთი.

მრთს დღეს ივანეს და იმის ცოლს რაღაცა სალაპარაკო გაუხდათ და გამწყრალი ბატონი თავის ოთახში გაბუტვილი იჯდა, როდესაც მარდისახარ შემოვიდა და მიართვა ჩაი. საღამო იყო და ზამთრის გამო გახურებულს ბუხარს

თხზულება და თავისი სურათი კანდალით ნახატი.

პროტი ჩვენი გაზრდის ხელის-მომწერი სიღარიბე გვეწერს:

„პრა-ერთგვრ და ორჯერ ყოფილ საჩივარი აქაურ ქურნალ-გაზეთების რედაქციას, რომ ესა-და-ეს წომერი მაკლია და არ გამოგიგზავნიათო და ამის მიზეზი არ ვიცი რა არისო; თვითონ მე, ამ სტრიქონების დამწერს, წარსულ წელში 1882-ს დამაკლა გან. „დროების“ ათი №. ამ წომერებისათვის ხან ვის ვეღვივებოდი და ხან ვის, რომ, თუ მოეპოვებოდა სადმე, ეთხოვებინათ ჩემთვის; ოთხი წომერი ერთ მწვერიძალესაგან ვიყიდე, და ექვსი კი ხელ-ანხლად დავიხარე თქვენის რედაქციისად, მაგრამ, საუბედუროდ, აღარც რედაქციაში აღმოჩნდა ორი №, რომლებსაც დღესაც დავეძებ, მაგრამ ვერსად მიპოვნია, ამ წომერების გულისათვის ბევრჯერ ვუსაყვედურე რედაქციას.

„მხლა წარმოიდგინეთ—თუ როგორი ღირსი ყოფილა საყვედურისა რედაქცია. 15 თებერვალს 1883 წ. (წარსული არ გეგონათ) წარმოადგინა სიღარიბის მარხის ხაზინაში აქაურ პოეტის განყოფილების მიმღებმა (პრიოზშიძე) ერთ პოეტალიონის ხელით 87 მ. 38 კ. ამ ფულში ერთი 5 მ. 38 კ. შვიი ფული, რომელიც გახლდათ გახვეული ახლად-გამოსულს, ე. ი. 10 თებერვლის 1883 წ. გაზეთ „დროების“ ნომერში. ის ნომერი ეხლა მე მაქვს და, ვინ იცის იმ ნომერის პატრონს რა პასუხი მისცეს, ანუ როგორი მოუთმენლის მოლოდინით ელოდა ის იმ ნომერის მიღებას და ეს კი პოეტალიონის მსხვერპლი შექმნილა.

„ბატონებო, ვიკლებთ პურის-ლუკ-

ყო ყურება, რომ მარდისახარ აშკარათა ჰგონობდა იმის გახურებულს სუნთქვას.

ზოგო შეშინებული და აღელვებული იდგა ერთს ადგილს და განძრევისაც-კი ეშინოდა, რადგანაც გული რაღაც ნაჩრად უცემდა თითქო ივანეს გულ-თქმა გრძნოო.

თითონ მარდისახარაც ყმაწვილი, სიცოცხლით საესე იყო, იმისი სისხლი სდუღდა და გადმოდიოდა, იმისი გული ითხოვდა სანატრელს მღელვარებაში ფეთქას, რომელსაც ისე თავგანწირვით ეძლევა ყმაწვილური მოთხოვნილება.

ამ გოგოს არა ერთხელ შეემცნია ბატონის ლამაზი სახე, ექსტაზური მკერდი, კობტად გადაგრებილი ულვაშები, არა ერთხელ ენახა თავის მახვილ ქალბატონის გვერთიდ; მისი სახე სრულიად მოპირ-და-პირე სურათს წარმოადგენდა და არა ერთხელ შებრალებოდა ივანე. ერთკენ იყო მშვენიერება მთავრად სიმახინჯე, ერთკენ სიცოცხლით საესე მძვინვარე გული, მეორედკენ-კი ავად-მყოფობით გალყოული, ერთი იყო აღზნებული საკირე, მეორე-კი ჩამქრალი ფერფლი.

მას, ვითმენთ შიმშილს, ვაძლევთ ფულს და ვიწვრთ გაზეთს, რათა? იმიტომ რომ გაეფოთ რამეო, და პოეტალიონები კი გროშებს ახვევენ შიგ!”

ა. შ.

„დროების“ კორექტორდენსია

ს. ვასანაური, 15 თებერვალს. მთელს მთიულეთში და ხევში არ მოიპოვება ერთი სკოლა, სასწავლებელი, სადაც ბავშვებს შეეძლოთ წერა-კითხვის დასწავლა მაინც.

რა მიზეზი უნდა იყოს ასეთი გულგრილობისა, როდესაც დანარჩენს საქართველოში ყველგან ცდილობენ სასწავლებლების გამართვას, ყველგან დაინახეს წერა-კითხვის გავრცელების საჭიროება?

ჩვენი აზრით, ამის მიზეზი ყველაზედ მომეტებულია მღვდელ-ბლადოჩინების ბრალი უნდა იყოს, რადგანაც იმათთან ახლო დამოკიდებულება ხალხთან არაფერს აქვს და, მაშასადამე, ისინი მოვალენი არიან, ხალხს ჩაამინონ, თუ რა სარგებლობაა სწავლის გავრცელება და რამდენად მეტს სარგებელს მიცემს იმათ შვილებს თითო-ოროლა გროში, რომელიც ამ საქმეზედ დაიხარჯება.

მთიულ-მონღვემ არ იცის წარაკითხვა, არ იცის ანგარიში და დღემდის თავის საქონლის რიცხვს კომბლებზედ აქდევს. ამის გამოისობით იმათ ატყუებენ ყოველ ანგარიშში, ატყუებენ იმათი დამქირავებელნი, ატყუებენ ეპარქიები მატყლისა, ერბოსი, საქონლისა და ნაწარმოების სყიდვის დროს.

რიგინს და წესიერს მოძღვარს ადვილათ შეუძლია ჩააგონოს ხალხს სკოლების გამართა, მაგრამ, სამწუხარ-

მარდისახარს ებრალებოდა ივანეს ყმაწვილ-კაცობა და თითონ-კი ვერ მიმხვდარიყო, რომ ამ სიბრალულში გამოითქმოდა ქურდულად შეპარული სიყვარული, იმის გულს სანატრელი მღვდური შეხვედროდა.

ამ მღვდმარეობაში იყო მარდისახარ, როდესაც იმას მეკობრად შეხვედენ ივანეს თვალები და გულში გაუყარეს თავიანთი ისარი. მარდისახარ აღელდა, სისხლი ამოღრა და მოუსვენრად წამოვიდა პირისახისკენ. მეტის მეტად მომდგარმა სასხლმა, სულთქმა გაუშინრა, თვალთ დაუბნელა და გონება დააკარგინა. შალს არ ესმოდა რა მოხდებოდა, მაგრამ ჰგონობდა კი, რომ ის მოეცვა რაღაცა გრძობას, შეეპყო, დაემორჩილებინა და რაღაც გამოურკვეველის წადილით აფესო მისი გული.

ზაიარა წუთმა და ივანეს თავი კიდევ მეტად დაიხარა, ქმენა მოემატა; გადმოცვიდა ხუტუქი თმები რომელიც ქალს მოხვდა კისერში და რაღაც უცნაურს ცეცხლად იგრძნო, რომელიც მსწრაფად თავიდან ფეხებამდინ გავარდა. შალი გაჭრყოლდა და გონება დაეგნა.

როდ, ჩვენი მხრის მღვდელ-ბლადოჩინებს, რომელთა მატყრილობა მღვდმარეობა ბევრით უკეთესია, სანამ სხვა ადგილების სასულიერო წოდების მოსამსახურეთა, თვალი მაინც ვერ გაუძლიათ.

ს. ვასანაურსაც ვერ ასცდენილა ეს საერთო სენი, თუმცა ეს სოფელი საუკეთესო მღვდმარეობაში არის და ოცნებდ მომეტებული მოვაჭრე სახლია აქ.

ზაფხულობით აქა გროვდებიან ურიცხვი მატყლის მუშტრები, აქვე ჩამოაქვთ ყველი და ერბო; ერთი სიტყვით ეს ადგილი ითვლება მთიულეთის და ხევის საბაზრო ქალაქად. აქაურს ეპარქებს უნდა რცხვენოდესთ კიდევ, რომ თივიანთ შვილებისთვის ერთი სასწავლებელი არა ჰქონდესთ გამართული. ამათ ძალიან ადვილად შეუძლიანთ ათი-თხუთმეტი მანეთის გადახდა წელიწადში და თავიანთ სასარგებლო საქმის დახმარება.

სახლები და შენობები იმდენია ამ სოფელში, რომ სასწავლებლისთვის ადვილად იშოვნიდენ და თუნდა აშენებაც მოსდომოდათ, ტყისა და ქვის სიახლოვის გამო, ძალიან იაფად დაუჯდებოდათ.

მს ხალხი თავის შვილებს სასწავლებლად გზავნის სხვა-და-სხვა ადგილებში, გზავნის პატარებს და აჩაგრინებენ ისე ადრე მახლობლების მოშორებას, ეხარჯებათ ბევრით უფრო მომეტებული, სანამ თავისი საკუთარი სკოლა დაუჯდებოდათ და ერთი კაცა კი არ ფიქრობს თავიდან აიცილოს მეტი ხარჯი, თავიანთ პატარა შვილები თავიანთ თვალ წინ აღზარდონ.

ვასანაურის მღვდელს მაინც ეკისრა ბავშვების სწავლა; თუ ბევრს ვე-

ძიდევ წუთი და ბატონის მითროლარე ხელები მოხვია გოგოს, აღზნებული ტურები მიეკარა ჯერ კისერს, ყელს, მერმე ლოყებს და ცოტა შემდეგ მარდისახარის ტურებიც მობრუნდა და შეეწება ივანეს ტურებს...

ისინი ჩაცვიდენ იმ მღვდმარეობაში, როდესაც კაცს ყოველის ფერი აფიწყდება, როდესაც სიტყვა წყდება და მარტო გრძობაღა მეფობს!

ისინი ჩაცვიდენ იმ მღვდმარეობაში როდესაც გული გრძობს რაღაცა მძიმე კენესას, მოუსვენებლობას, მაგრამ ისე ტკიბის, ტკიბის, რომ ამ გვარი მღვდმარეობის ყოველი წუთი ყოველი წუთის მეთასვლი მთელს საუკუნობად ჩაითვლება და კიდევ ღირსეულს ფასს ვერ შეადგენს.

ბატონი და ყმა ამ თავ დავიწყებაში იყვნენ, დავიწყებოდათ ის საშინელი უბსკრულიც რომელიც იმათ აშორებდა. იმ წუთებში ისინი გრძობდენ რომ იყვნენ აღამიანები, ერთი-გად გაჩენილნი, ერთისა და იმეგ მოთხოვნილებით, ერთისა და იმეგ ნებით. ჰგონობდენ რომ იმათის ბუნებას მიეცა ეს გრძობა და ისინიც ანგარიშ მიუტყვებლად სარგებლობდენ.

რა, წერა-კითხვას მაინც შეჩვეულა და ხელსაც დაანახებდა, რომელსაც ვინათ საკუთარს ადგილზე უნდა მოეწყობა ბელია უფრო ადვილადაც, იაფადაც, და სასარგებლოდაც დასაწყისი სწავლის წაყვანა.

მჯახობას, მეტად ადრე მოშორებულს ბავშს გული უქვევდება, აღარა აქვს ის ჯიჯარი, რომელიც უნდა ჰქონდეს, რადგანაც ბავშისთვის დედის ალერსს ქვეყანაზედ ვერაფერს შესძლებს, ვერაფერს მოახერხებს.

ა. გ.

ბვილისის სამკურნალო.

ავადმყოფები მიიღებიან დიდის რვა საათიდან თორმეტ საათამდის.

ფრ შახათს. განაჯევინი და ლისიცი—შინაგან ავადმყოფობისა; კვლდიში—სიფილისტიკური და სირურგიული ავადმყოფობისა; ბასუტკავი—ბუბიაზის, ქალების და ყმაწვილების ავადმყოფობისა; ბაბაჯი ძანჯევის სისუსტის და შინაგან ავადმყოფობისა.

სამ შახათს. მინკვინი—სირურგიული ავადმყოფობისა; ლისიცი—შინაგან ავადმყოფობისა; კვლდიში—სიფილისტიკური და სირურგიული ავადმყოფობისა; ბასუტკავი—ბუბიაზის, ქალების და ყმაწვილების ავადმყოფობისა; ბაბაჯი და დანიელ-ბუჯავი—ძანჯევის სისუსტის და შინაგან ავადმყოფობისა.

ფრ შახათს. ლისიცი და მინკვინი—შინაგან ავადმყოფობისა; კვლდიში—სიფილისტიკური და სირურგიული ავადმყოფობისა; ბასუტკავი—ბუბიაზის ქალების და ყმაწვილების ავადმყოფობისა; ბაბაჯი—ძანჯევის სისუსტის ავადმყოფობისა.

ხუთ შახათს. ლისიცი—შინაგან ავადმყოფობისა; კვლდიში—სიფილისტიკური და სირურგიული ავადმყოფობისა; ბასუტკავი—ბუბიაზის, ქალების და

ბატონისა სცელიდა კოცნა, ალერსს ალერსი! მებატონის მაგრად ჩახვეული ხელები ისე ძალზედ იკრავდა მკერდზედ გაყუჩებულს გოგოს, თითქოს ერთს საგნათ გადაქცევას აპირებდენო.

ერთბაშად გაელო კარები და გამოჩნდა ქალბატონის სიბრაზისგან დამახინჯებული სახე და მოისმა ადელგებული მრისხანე ხმა.

—ზეთრიე აქედგან, შე... მივარდა ყელში გულ მომჯდარი ქალბატონი გოგოს, რომელიც გაშტერებული-სავით იდგა და ჯერ კიდევ გონს ვერ მოსულიყო.

რა უნდა ეთქვა, რა უნდა ექნა? დაევირნა: „ივანე მე მეკუთნის, ივანეს მე უყვარვარ?“

რა ნება ჰქონდა, რა უფლება?

იმის წინ იდგა ცოლი, რომელსაც ქარზედ კანონიერი ნება ჰქონდა, იმის წინ იდგა ქალბატონი, იმის მფლობელი, რომელიც უბძანებდა გათრეულიყო!

ა. მახნუბარიძე.

(გაგრძელება)

ე. ჯ. აუტერგანის

მალაზიაში

პრეზიდენტის მდიანზე, ლენ. ტერ-სატუროვის სახლებში

ი ს უ ი დ ე ბ ა

საკმარაპი გაუინები

უახლესის სისტემისა, ოჯახისთვის სასმარებლად, დერეკებისათვის და სსუ. და სსუ. სელისათვის. ეს მასინები, განსაკუთრებულია აქტიურულ საზოგადოებისა ადრე ფრისტერ და როსმინისა, მოწოდებული არიან საუკეთესო, მოთავსებულ, წარმართულ პრეტენციან სსუკვით და სსუ. აშშ-სათვის. რადგან ნისად მოლოდ უკიდურეს შემთხვევაში გაიცემა ეს მასინები და ბევრი სსვა მიზეზებისა ამიტომ ისე იღებებიან, რაც შეიძლება იაფად.

გარკი მუშაობისათვის და თვისებისათვის მასინებისა მასინების მკვებელი მალაზია.

კერძოდ სარკებისათვის ისეილება აგრეთვე მანტელის მასინები.

გლანკის ძაბები, სეთი და ნემსები სსვა-და-სსვა სისტემის მასინებისათვის, და აგრეთვე სსვა წვრილანი საჭირი ნივთები ისეილება ცალკე-ცალკედ.

იქვე ისუილება კუხნის ზურჯულულობა ევალით ნაქთები.

საკამისიონერო და სააგენტო ანილინის სადებუებისა, რეინულობისა, ჭან-რეკებისა, სერებისა და სსვა-და-სსვა სამუშაო სელთ-საწოდება. (10—10)

ინგლისის მალაზიაში

თვის ანოვვა-ნი მაკმასტერი

ამგერებს თმის და ადრინდელ ფერს აძლევს, ფასი ერთი შუბისა 2 მან., გაგზავნით 2 მანეთი და 28 კაპ. (100—51)

აქვე ისეილება ქინის ზომად თმების განსამაგრებლად. ფასი 1 მან. სმოტკები თავის ტვიცილის მოსასპობლად, ტუაღებისა ს-ზონი, დუხები და სსუ.

საქდე-გალანტიური

სახელოვნო

ილ. ჭყონისა, ქუთაისს, თ. ლ. მაჭუტაძის სახლში, მოწოდებული უახლესის სისტემის მასინებით კონსერვაციის შესაკეთებას ადრეულებს 25% უფრო იაფად, ვიდრე სსუები. ქუთაისის გარეშე მცხოვრებთათ 25 მან. ადემტება, სასელოვნო ასრულებისათვისავე დაუფრებლად გაუგზავნის მათ თავის სახლით.

იმავე შენობაში იმეფება

გიბლიოთეკა

თ. ა. ლორთქიფანიძისა, ილ. ჭყონისაგან იჯარით აღებული. სელ-მოსაწერი ში-რობები ფრად სელ-მისაწყობა. ბიბლიოთეკას შეემატა ასალი წიგნები. (20—2)

გიბლიოთეკის მალაზიაში

სახელმძღვანელო რუსული მენისა ქართულათვის, შედგენილი

გ. კალანდარიშვილის მიერ, მეშვიდე გამოცემა, შეცვლილი და დამატებული იაკობ გოგებაშვილისაგან, დაიბეჭდა ხმის ასამაღლებელი ნიშნებით (съ ударениями) და ისეილება გამოცემის საქარია ბრიტანოვის წიგნის მალაზიაში გუგის ხიდის უერთან. მასი ათი შაური. ვინც იყიდის ერთად ნაღდს ფულსად ოცსა ან მეტს ეგზემლიანსა, წიგნი დაეთმობა ცნრა მუხრანს. ვისაც უდინა წიგნი სურს, ამ ფასს უნდა დაუმატოს სამი შაური. გრიჭურის მალაზიაშივე ისეილება ყოველ გვარსა სსუ-სელმძღვანელო ქართული, რუსული, სომხური და თათრული. გარე-ქალაქებიდან და ადგილებიდან ყოველ გვარს დასარკებულებს მალაზია ასრულებს დაუგვანებლად.

ბუნების კარი, ანუ ყრმათათვის საკითხავი წიგნი უმცროსს კლასებში სასმარებლად, შედგენილი ი. გოგებაშვილისაგან, დაიბეჭდა მეოთხე შეცვლილი გამოცემა და ისეილება გრიჭურის წიგნის მალაზიაში, გუგის ხიდის უერთან. ფასი თხუთმეტი შაური. სასწავლებლებს და კერძო პირებს, რომელნიც იყიდის ნაღდს ფულსად ერთად თხუთმეტს ეგზემლიანსა, ანუ მომეტებულსა, დაეთმობა ეგზემლიანთათვის შაურად; ვინც ორმოც-და-ათს ეგზემლიანს იყიდის, წიგნი მიეცემა ცამეტ შაურად. უდინათვის უნდა დაემატოს სამი შაური.

კარბა საქართველონი, მეორე შეცვებული გამოცემა; ისეილება იმავე მალაზიაში. ფასი სამი აბაზი; ვინც ათს ეგზემლიანს იყიდის, გარტა მიეცემა თერთმეტ შაურად, ოცი ეგზემლიანის მიეცემა—ათს შაურად.

ემსწილების ავთმეოფობისა; ბასაკვი—მარტების ავთმეოფობისა.

ზარასკეგს. მინკვინი — სინურ-გიული ავთმეოფობისა; ლისიცივი, მი-რმინოვი და დანიელ-ბეგოვი—შინაგან ავთმეოფობისა; კელდიში—სიფილის-ტიკური და სინურ-გიული ავთმეოფობისა; ბასურტოვი—სუბიაობის, ქალების და ემსწილების ავთმეოფობისა; ბასაკვი—მარტების სისურტის ავთმეოფობისა.

შახთს. ლისიცივი—შინაგან ავთ-მეოფობისა; კელდიში—სიფილის-ტიკურ-ი და სინურ-გიული ავთმეოფობისა; ბასურტოვი—სუბიაობის, ქალების და ემსწი-ლების ავთმეოფობისა; ბასაკვი—მარტ-ს სურტის ავთმეოფობისა.

განცხადებანი

ლიტოგრაფიული სურათი

თავარ-მეფისა

ისეილება შტეტინკოს ლიტოგრაფია-ში, ბალაენის პროსპექტზე, ტრიგუ-ლოვის სახლებში. მასი თითო ეგზ. 50 კაპ., ვინც ასს ეგზ. იყიდის—30 კაპ. (3—2)

დაიბეჭდა და ისეილება გრ. ჩარკვიანის ქართული წიგნის მალაზიაში

ღელა და შვილი

ლა რამდენიმე ლექსი

თ. ილია ჭავჭავაძისა.

წ. ჭიჭინაძისაგან გამოცემული

მასი 15 კაპ.

დაიბეჭდა და ისეილება გრ. ჩარკვიანის ქართული წიგნის მალაზიაში

სახსოვარი

ბატონიშვილის ალექსანდრეს-მის ირავლის გარდაცვალებასზე.

შეკრებილი და გამოცემული

წ. ჭიჭინაძისაგან

ფასი სუთი შაური.

დაიბეჭდა და ისეილება გრ. ჩარ-კვიანის ქართული წიგნის მალაზია-ში

მამული

საერთო მფლობელობაზე

თხუთმეტი

ანტონ შურცელაძისა

გამოცემული

შაქარ შიჭინაძისაგან.

მასი თითო წიგნისა ერთი აბაზი

ასალი წიგნი

ისეილება შავარდონის ბაზმის სა-აგენტოში, ბულვარზე

შემოკლებული

სამართველონი

ისტორია

შედგენილი რომან სანცივეისაგან. 1882 წ. ფასი თითოშვიტი შაური, გაგზავნით ოთხი აბაზი.

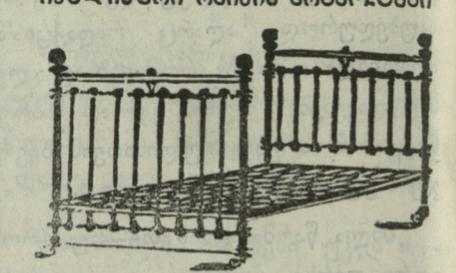
დაიბეჭდა და გამოვიდა ცალკე
წიგნად
„სიკოლ“
მოთხრობა

ა. მოხუბარძისა (შაზბეზისა)

ფასი ადგილზედ 30 კ. გაგზავნით 40

ისეილება ტფილისში „რომებისა რადიკალი და შვერდოვის პეი-ლიონში პლექსანდროვის ბალთან. წიგნის მალაზიებს ჩვეულებრივი დათ-მობა, მოსწავლე ემსწილებისათვის, ვინც პირ-და-პირ „რომებისა“ რადიკ-ლიდგან წაიღებს, ადგილზედ 20 კა-პეიკად თითო წიგნი, გაგზავნით 30 კაპ. (20—6)

ინგლისური რკინის კრავლობა

ერთ საწოლსანი 8 მ. და ორ საწო-ლისანი 14 მ., ლეიბები გატენილი ზღვის ბალანით 5-დგან—9 მან. ინგლისურს მალაზიაში. იქვე ისეილება 25% იაფათ სანამ სსვაგან სადმე: ჭურჭელი, დას-ჩანგალი, გოგებები, ფანდონები, კლიტე-ები, სოფანტები, რკინის გაღები, ქა-ლაღი, ნიხები, რეოლოგები, თოფე-ები, ცაცისა და ქალის უნაგირები, ალბო-მები, კლეონები, ჩაი 1-ლის საჩისისს. (100—25)

დაიბეჭდა და ისეილება გ. ჩარკვიანის წიგნის მალაზიაში.

სალაგური

№ 1.

გამოცემის წ. ჭიჭინაძისაგან.

ფასი 25 კაპ.

ბაქსია

საკვებაგ ხორაგეულებათა, რომელნიც იყიდებიან თფილისის ბაზრებში, დაუჭ-ნებში და დატარებთ 15 თებერვლიდამ 1 მარტამდის.

მამომცხვარი პური: ხორბლის ფქვილის

პირველის ხარისხის—1 გირ. 5 1/2

მეორის „ —1 გირ. 3 1/2

მესამის „ —1 გირ. —

იმავე ფქვილი. თორნიში მამომცხვარი:

პირველის ხარისხის—1 გირ. 5 1/2

მეორის „ —1 გირ. 4 კ.

ჭვარის-მამის პური:

პირველ ხარის. ლავაში 1 გირ. 5 1/2

მეორის „ „ —1 გირ. 4 1/2

მესამის „ „ —1 გირ. 4 კ.

ძროხის ხორცი:

პირველის ხარისხის —1 გირ. 11 კ.

მეორის „ —1 გირ. 9 კ.

სუკი — — —1 გირ. 17 კ.

სვგრის ხორცი 1 გირ. 11 კ.

ლორის ხორცი:

პირველი ხარისხის —1 გირ. 11 კ.

მეორის „ —1 გირ. —